

ΔΟΣΕ ΚΑΙ ΜΕΝΑ ΜΠΑΡΜΠΑ

Σύντομη ιστορία της χρηματοδότησης του ελληνικού κράτους για τη “διαχείριση” των μεταναστών εργατών, part 2

Στο προηγούμενο τεύχος είχαμε προσπαθήσει να αφηγηθούμε μια πολύ σύντομη ιστορία των στρατοπέδων συγκέντρωσης στην Ελλάδα, εστιάζοντας κυρίως στη χρηματοδότηση του ελληνικού κράτους από την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2002 και μετά, και το πώς αυτή επηρέαζε την πολιτική της διαχείρισης των μεταναστών εργατών. Προσπαθήσαμε επίσης, αλλά σε πολύ μικρότερο βαθμό, να φωτίσουμε τις διαδρομές αυτού του χρήματος, τα αλισβερσία του κράτους με τις εκάστοτε τοπικές κοινωνίες και τα επικερδή παιχνίδια που γίνονται στο όνομα και στις πλάτες των μεταναστών εργατών. Η αλήθεια είναι ότι γι’ αυτό το δεύτερο κομμάτι λίγα ειπώθηκαν και υπάρχουν άπειρα ακόμη να ειπωθούν. Ε, θεωρήστε το παρακάτω κείμενο ως μια συνέχεια αυτής της προσπάθειας.

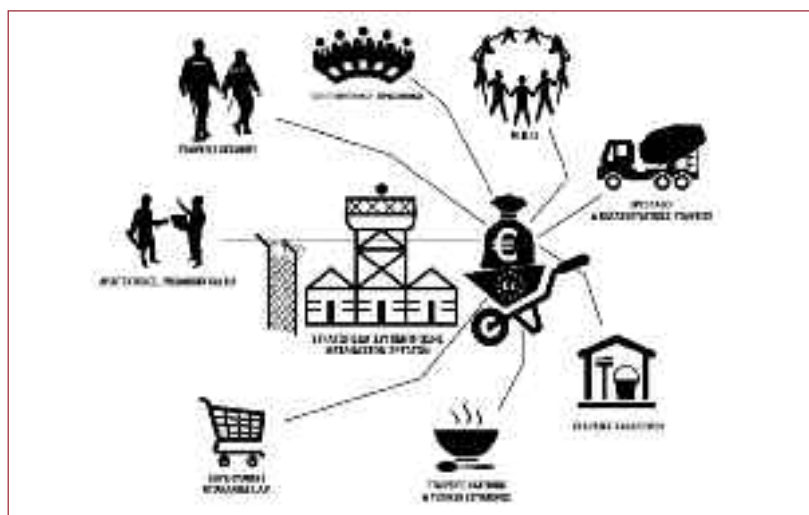
Ας υπενθυμίσουμε εν συντομία το γενικό πλαίσιο που διατυπώσαμε στο προηγούμενο κείμενο. Η διαχείριση των μεταναστών εργατών στην Ελλάδα, από τις αρχές της δεκαετίας του '90, είχε ως δομικό της στοιχείο τη διαδικασία παρανομοποίησής τους- τον περιοδικό τους εγκλεισμό σε διάφορα λιγότερο ή περισσότερο άτυπα κέντρα κράτησης – από κρατητήρια διαφόρων Α.Τ έως κοντέινερ και αποθήκες. Από τις αρχές της δεκαετίας του 2000 τα αναπτυγμένα ευρωπαϊκά κράτη άρχισαν να οργανώνουν με ταχείς ρυθμούς τη διαχείριση των όλο και αυξανόμενων μεταναστευτικών ροών που προέρχονταν από περιοχές, οι οποίες είχαν προσφάτως μετατραπεί σε πεδία “πάταξης της τρομοκρατίας” και εξαγωγής “δημοκρατίας” (με τη μορφή βομβών, σφαιρών, ναρκών και λοιπών τεχνολογικών εκφρασιών των αξιών του “δυτικού πολιτισμού”). Έτσι από το 2002 και ύστερα, με τη δημιουργία των τεσσάρων ταμείων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η Ελλάδα, που διεκδικούσε για τον εαυτό της το ρόλο του κομβικότερου κράτους-συνόρου μεταξύ “πολιτισμένων και βαρβάρων” και του κύριου διαχειριστή των μεταναστευτικών ροών, είδε τη χρηματοδότησή της να αυξάνεται κατακόρυφα. Για το διάστημα 2007-2020 το ελληνικό κράτος έχει συνολικά στη διάθεσή του περίπου ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Κύριος αποδέκτης (με συνολικά πάνω από 700 εκατομμύρια) έγινε με συνοπτικές διαδικασίες το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, το οποίο σταδιακά μετατράπηκε σε ένα υπερ-υπουργείο που πλέον θα διαχειρίζεται σχεδόν το σύνολο των ζητημάτων που αφορούν τη μετανάστευση. Αυτές οι κινήσεις κάθε άλλο παρά τυχαίες είναι. Θέση μας είναι –και δεν κουραζόμαστε να την επαναλαμβάνουμε- ότι, πίσω από την «άτακτη κατάρρευση του κοινωνικού κράτους» κρύβεται η σχεδιασμένη αναδιάρθρωση του πραγματικού κράτους στην οποία η ελληνική αστυνομία θα αναλαμβάνει όλο και πιο διευρυμένα τη διαχείριση της κοινωνικής αναπαραγωγής της εργατικής τάξης –με μπλε ταυτότητα ή χωρίς- με στρατιωτικούς όρους. Αυτή η διαδικασία, ενώ πάνω έχει κρατικό μηχανισμό με τίγκα μπάτσους, κάτω έχει έναν ατελείωτο συρφετό ρασιιστών. Έναν συρφετό που μπορεί να αγωνιά για την επερχόμενη ταξική του κάθοδο, μπορεί να βρίζει το “κράτος-πατέρα” που αντί για στοργή και διαμεσολάβηση μοιράζει πλέον σφαλίρες και, ταυτόχρονα, να γλύφει όποιες απολήξεις αυτού του κράτους φτάνει και μπορεί. Ακολουθώντας, λοιπόν, τις παλιές αγαπημένες του πρακτικές (κάτι σαν την κοινωνική του φύση), διεκδικεί το μερίδιό του από την νομή των ευρωεκατομμυρίων.

Ας μη ξεχνάμε ότι αυτή η διαχείριση των μεταναστών εργατών στην ελληνική επικράτεια -η παρανομοποίησή τους, η καταβύθισή τους στον πάτο της εργατικής τάξης και η διά της βίας συγκράτησής τους εκεί- δεν ήταν ποτέ απλά και μόνο χειρισμοί του ελληνικού κράτους. Ένα τεράστιο κομμάτι αυτής εδώ της κοινωνίας συνέβαλε τα μέγιστα σε αυτή τη διαδικασία, αποκομίζοντας υλικά οφέλη. Σε μεγάλο βαθμό η μικροαστική τάξη –ο για δεκαετίες πυλώνας του οικοδομήματος της ταξικής ειρήνης σε τούτον τον κωλότοπο- επιβίωσε από το '90 και μετά πατώντας στις πλάτες (και υπερβολικά πολλές φορές στα πτώματα) των μεταναστών εργατών.

Παρακάτω θα προσπαθήσουμε να δείξουμε, με κάποια ελάχιστα παραδείγματα, ότι στην κατανομή των εκατομμυρίων της χρηματοδότησης πολλοί είναι εκείνοι που

συμμετέχουν και ακόμη περισσότεροι αυτοί που θέλουν να συμμετάσχουν. Γιατί πέρα από τους κρατικούς μηχανισμούς με τα πιο εμφανή οφέλη, μερτικό έχουν να λαμβάνουν από τα μεγάλα αφεντικά έως τους επαρχιακούς μικρομαγαζατζήδες. Αν μάλιστα αναλογιστούμε και τον κοινωνικό περίγυρο, φαμίλια, συγγενείς, φίλους γύρω από τους άμεσα ωφελημένους, μπορούμε ίσως να καταλάβουμε το γιατί υπάρχει αυτή η εκκωφαντική σιωπή που δυόμισια δεκαετίες τώρα συμβαδίζει με την πιο στυγνή εκμετάλλευση, συνεχίζει και γιατί θα συνεχίζει να υπάρχει.

Στο προηγούμενο τεύχος προσπαθήσαμε να οπτικοποιήσουμε αυτή την κίνηση των ευρωεκατομμυρίων με την παρακάτω γραφιστική απεικόνιση:

Τώρα, αν ανατρέξει κανείς στα επίσημα κρατικά έγγραφα που είναι αναρτημένα στο διαδίκτυο, μπορεί, μέσα σε έναν απίστευτο όγκο πληροφορίας (και θορύβου), να βρει τα στοιχεία που την επιβεβαιώνουν τη συγκεκριμένη απεικόνιση. Αυτή η μέθοδος πέρα από πολύωρη και κοπιαστική, είναι και πολύ αποτελεσματική και διαφωτιστική. Τα βήματα είναι απλά. Ψάξιμο (κάποιων οκταώρων) στο yperdiavgeia.gr αποφέρει εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, σχετικές αποφάσεις και ονόματα. Από αυτά, ψάχνουμε και τελικά επιλέγουμε καμιά εκατοστή, αντιπροσωπευτικά του εύρους των αποδεκτών και ασχολούμαστε πιο διεξοδικά με το ποιόν τους. Αυτό σημαίνει αρκετές ακόμα εργατώρες ξεψαχνίζοντας δημοσιεύματα, βρίσκοντας ονόματα και γενικότερα ανακατεύοντας το βούρκο. Και έτσι, σιγά-σιγά εμφανίζεται αυτό το ετερόκλητο πλήθος που λαμβάνει ζεστό χρήμα από τα κονδύλια. Άλλοι πολλοί, άλλοι λίγα. Δήμοι και κοινότητες σε όλη την ελληνική επικράτεια, ΜΚΟ, πολυεθνικές (με ελληνικότατα αφεντικά), μεγαλοεργολάβοι, μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις, εταιρείες catering, εταιρείες καθαρισμού, εστίασης, security (ή όλα μαζί), κατασκευαστικές εταιρείες, αρχιτέκτονες, μηχανικοί και τεχνικοί, μέχρι σούπερ μάρκετ, φαρμακεία και μαγαζιά με είδη υγιεινής· ο κατάλογος είναι μακρύς. Χώρια όσοι καλούνται να στελεχωσουν όλες τις κρατικές και ημικρατικές δομές: από τον συνεχώς αυξανόμενο συρφετό των μπάτσων και των σεκιουριτάδων

μέχρι τους κοινωνικούς λειτουργούς, τους ψυχιάτρους, τους καθηγητάδες και άλλο ποικίλο πλήθος «επιστημονικού» και «εξειδικευμένου» προσωπικού.

Βέβαια, λόγω του περιορισμένου χώρου του περιοδικού, αν θέλουμε να πούμε κάτι περισσότερο πέρα από απλές παραθέσεις αριθμών και επωνυμιών, χρειάζεται να επιλέξουμε πάλι κάποια ελάχιστα από αυτά που εντοπίσαμε. Έτσι, τα παραδείγματα που παραθέτονται στο παρόν κείμενο, εστιάζουν (καταλάβετε· εστίαση μέσα στην εστίαση, αλλά τι να κάνουμε; Ανάλογα με τις δυνατότητες μας πράττουμε) στο κομμάτι των ιδιωτικών εταιρειών και μάλιστα των εταιρειών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων¹ και εμπλέκονται έμμεσα ή άμεσα στην ασφάλεια των συνόρων και τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών. Αυτό δε σημαίνει ότι εμπλέκονται μόνο σε αυτά, όπως θα δούμε παρακάτω. Επίσης, παρόλο που απορροφούν έστω ένα μικρό μέρος της χρηματοδότησης, θα πρέπει να ειδωθούν ως αντιπροσωπευτικά παραδείγματα που φωτίζουν λίγο τις πολλές και ποικίλες διαδρομές των χρηματικών ροών, ενώ ταυτόχρονα καταδεικνύουν τα υλικότατα οφέλη που αποκομίζει ένα σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Ιδιωτικές Εταιρείες

Εδώ, λοιπόν, μπαίνουμε σε ένα χαοτικό σύμπαν όπου υπάρχουν τα πάντα. Μεγάλα αφεντικά και μικρά αφεντικούλια. Από πολυεθνικές με τζίρο εκατομμυρίων έως μικροπρομηθευτές, από εταιρείες παροχής πολλαπλών υπηρεσιών (που εμπίπτουν σε διάφορες από τις κατηγορίες του παραπάνω σχήματος), έως και επαρχιακά βενζινάδικα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, νομίζουμε, είναι οι Ι.Ε.Π.Υ.Α. (Ιδιωτικές Επιχειρήσεις Παροχής Υπηρεσιών Ασφαλείας) που από εταιρείες security έχουν εξελιχθεί σε multitask εταιρείες που αναλαμβάνουν και τη σίτιση και τον καθαρισμό. Έχουμε, λοιπόν, και λέμε:

• Στις 19/09/2011, η σύμπραξη «ΙΜΠΕΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Τ.Ε.Ε. - INTRAWAY ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ έλαβε 69.495€ για να εκπονήσει μελέτη για τη σκοπιμότητα δημιουργίας συστήματος επιτήρησης θαλάσσιων συνόρων Βορείου Αιγαίου, (ναι, ακριβώς· 70 χιλιαρικάκια για “εκπόνηση μελέτης”).

Ας δούμε σύντομα τι είναι αυτές οι εταιρείες. Εντάξει, η ΙΜΠΕΤΟΥΣ μπορεί κατά τα λεγόμενά της να «αποτελείται από πολεοδόμους, αρχιτέκτονες, μηχανικούς, ερευνητές και επιστήμονες που ... παράγουν καινοτομίες & εφαρμόζουν προηγμένες τεχνολογίες...», κοινώς επιστημονικό προσωπικό. Αλλά το πάρε-δώσε της με το κράτος είναι μέχρι σήμερα της τάξεως των 3.141€ -ανύπαρκτο δηλαδή. Η INTRAWAY, που αυτοσυστήνεται ως σύμβουλος επιχειρήσεων στον τομέα διαχείρισης και τεχνολογίας, από την άλλη, εμπλέκεται σε πάρα πολλές συμβάσεις με Δήμους, Νοσοκομεία, Πανεπιστήμια, φορείς του Δημοσίου και πάει λέγοντας, με πιο περιβόητη την πρόσφατη υπόθεση εκβιασμού από τον πρόεδρο του «Αγλαΐα Κυριακού», Τομπόλογλου. Η συγκεκριμένη σύμβαση ήταν για καμπάνια ύψους 193.110€ και αφορούσε κυρίως καταχωρήσεις σε εφημερίδες και site! Γενικότερα, όμως, τα πάρε-δώσε της εταιρείας με τα διάφορα παρακλάδια του κρατικού μηχανισμού ανέρχονται σε εκατομμύρια. Ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια; Σε όλες τις συμβάσεις, υπογράφουσα ως νόμιμη εκπρόσωπος της INTRAWAY εμφανίζεται η δικηγόρος Κούτση Κωνσταντία. Η συγκεκριμένη τυγχάνει να είναι επίσης εξέχον μέλος –με αυξημένες αρμοδιότητες- του φορέα «ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ» που «αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που ανήκει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, διαθέτει οικονομική και λειτουργική αυτοτέλεια, έχει κοινωφελή και μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα, λειτουργεί προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και εποπτεύεται από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων».² Το πιάσατε το μακρινάρι; Αυτή λοιπόν η ημικρατική οργάνωση ονόματι ΙΝΕΔΙΒΙΜ, μεταξύ άλλων, διαχειρίζεται δύο Κέντρα Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων με συνολική χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων 496.875€ έως το 2013. Έχει επίσης αναλάβει το, χρηματοδοτούμενο από το ίδιο Ταμείο, πολυετές project «Εκπαίδευση των μεταναστών στην ελληνική γλώσσα, την ελληνική ιστορία και τον ελληνικό πολιτισμό - ΟΔΥΣΣΕΑΣ». Άλλη ενδιαφέρουσα (αλλά πλέον αναμενόμενη) λεπτομέρεια: την 01/02/2011, η INTRAWAY (διά της συνηθισμένης νόμιμης εκπροσώπου) υπογράφει σύμβαση έργου με το ΙΝΕΔΙΒΙΜ ύψους 71.340€. Ένα χρόνο αργότερα, στις 24/02/2012 με παρόμοια σύμβαση λαμβάνει 44.280€.

Κατά πως φαίνεται λοιπόν, η συγκεκριμένη εταιρεία δραστηριοποιείται κατά κύριο λόγο στο να παίρνει κονδύλια από διάφορες ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις μέσω του ελληνικού κράτους για να εκπονή κυρίως μελέτες. Μελέτες που έχουν να κάνουν με ποικίλα θέματα: από την «αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης στον καιρό της πληροφορίας» ως την επιτήρηση των θαλάσσιων συνόρων. Και όλα αυτά μέσω διαδικασιών που στη γλώσσα των αφεντικών χαρακτηρίζονται κομψά ως “αμφιλεγόμενες”. Ε, τώρα, μετά από όλα αυτά, αν πούμε ότι ο Τομπόλογλου που πήγε να βάλει χέρι στο βάζο με το μέλι λέγοντας «εγώ μαλάκας είμαι;», είχε τα δίκια του, υπερβαίνουμε τα εσκαμμένα του politically correct;

Παρόλα αυτά, αφού ξεπεράσουμε τέτοιους σκοπέλους που σπέρνει μπροστά μας ο “τρισκατάρατος λαϊκισμός”, ας συνεχίσουμε την περιπλάνησή μας στις ατραπούς των ευρωχρηματοδοτήσεων:

• Στις 05/06/2012 η ONEX HELLENIC A.E. έλαβε 64.452€ για «την προμήθεια και εγκατάσταση συσκευής ανίχνευσης καρδιακών παλμών³ στο Α.Τ. Κήπων Αλεξανδρούπολης». Δεν είναι η πρώτη φορά που η εταιρεία βοηθά, με το αζημίωτο, το δύσκολο έργο των “φτωχών” ακριτόμπατσων. Στις 28/6/2011 έλαβε 60.000€ για «προμήθεια και τοποθέτηση συστημάτων κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης (CCTV) για τις ανάγκες των Τμημάτων Συνοριακής Φύλαξης Μεταξάδων και Ορεστιάδος».

Αυτά, βέβαια, πρέπει να θεωρούνται ψίχουλα για έναν κολοσσό σαν την ONEX. Στις 22/12/2010 είχε κλείσει 11μηνη σύμβαση, ως υπεργολάβος της Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας (ΕΑΒ), για συναρμολόγηση τμημάτων αεροσκαφών F16, ύψους 1.155.000€. Επίσης, για τακτική προμήθεια ελαιολιπαντικών για αεροσκάφη της Πολεμικής Αεροπορίας λαμβάνει σε τακτά διαστήματα 170.000€.

Η αξία της ONEX αυτή τη στιγμή ξεπερνά τα 15.000.000 δολάρια. Στα πλαίσια των επενδυτικών της σχεδίων, έχει αρχίσει και διαλαλεί από τα τέλη του 2013 ότι θα ρίξει εκατομμύρια στην ΕΑΒ για να τη “σώσει”. Ο πρόεδρός της και θύνην νους, Πάνος Ξενοκώστας, «διετέλεσε αξιωματικός της Π.Α, έχει συμμετάσχει σε πολλές ασκήσεις του ΝΑΤΟ» και αργότερα «έδρασε ως επιχειρηματίας με επιτυχίες τόσο στην περιοχή της Μέσης Ανατολής όσο και στη Βόρεια Αφρική». Υπήρξε, επίσης, μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ (σα να λέμε, βαθύ ΠΑΣΟΚ), δηλώνει ότι είναι «πατριώτης με την καλή έννοια» και δίνει με την ίδια ευκολία συνεντεύξεις για το ποιόν της εταιρείας του και το μέλλον της ναυτοτεχνολογίας σε mainstream media και συμβουλές για τη στρατιωτική βιομηχανία της χώρας στο στρατόκαυλο opalert.gr. Ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια (ναι, ξανά): πέραν όλων των άλλων μεγάλειών της, η ONEX είναι και εταιρεία ενοικίασης εργαζομένων η οποία “νοικιάζει” με 17μηνες συμβάσεις εργαζομένους στα ΕΛΤΑ. Ξέρετε, πρόκειται για τις δουλειές-κελεπούρια που κυκλοφορούν στην αγορά εργασίας: 4ωρο, με 300 ευρώ. Γιατί καλή η υπερτεχνολογία, αλλά πώς να το κάνουμε; Η άκρατη εκμετάλλευση των εργατών έχει σταθερές αποδόσεις. Τώρα που το σκεφτόμαστε, λέτε, στα άδυστα τούτης της ελληνικοπολυεθνικής να βρήκαμε επιτέλους μια υλική απόδειξη για εκείνα τα ακαταλαβίστικα μαρξιστικά που μιλάγαμε για μεταφορά της υπεραξίας από τους τομείς υψηλής έντασης εργασίας (βλέπε συμβασιούχους στα ΕΛΤΑ) στους τομείς υψηλής έντασης κεφαλαίου (βλέπε την δαφνοστεφανωμένη θυγατρική Glonatech που ειδικεύεται στη ναυτοτεχνολογία); Μυστήρια αι βουλαί του μαρξισμού.

Εδώ, ο άξιος εκπρόσωπος της ελληνικής επιχειρηματικότητας, Πάνος Ξενοκώστας, εξηγεί στους στρατόκαυλους το πώς μπορεί η ιδιωτική πρωτοβουλία να συμβάλλει στη σωτηρία της πατρίδος.

• Στις 17/07/2013 εγκρίθηκε στην ΥΔΡΟΔΥΝΑΜΗ Α.Τ.Ε.Β.Ε. το ποσό των 1.788.904€ για «δημιουργία κτιριακού συγκροτήματος ΚΕ.Π.Υ (Κέντρο Πρώτης Υποδοχής) σε γήπεδο 17.164,79 τ.μ. που βρίσκεται στο Α.Τ Φυλακίου του Δήμου Ορεστιάδας Π.Ε. Έβρου». Είναι το στρατόπεδο συγκέντρωσης για το οποίο ο κ. Δένδιας δήλωνε περικρατής ότι «όταν τεθεί σε πλήρη λειτουργία, περί τις αρχές Ιουνίου, νομίζω θα είναι το πιο σύγχρονο σε όλη την Ευρώπη».⁴

Εδώ εμφανίζεται ένα ακόμη μικρό παράδοξο από αυτά που συμβαίνουν στον πολύπλοκο και πολυπλόκαμο κόσμο των αφεντικών. Η εν λόγω εταιρεία πρωτοστατεί ως μέρος διάφορων κοινοπραξιών σε έργα εκατομμυρίων που θα δικαιολογούσαν την επωνυμία της, όπως η «εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων του Δήμου Ελλομένου» ύψους 8.525.000€, η «αναβάθμιση και επέκταση βιολογικού καθαρισμού Δήμου Μονεμβασιάς» ύψους 1.203.600€. και άλλα τέτοια. Παρόλα όμως τα βαρύγδουπα που αναφέρει στο site της, δεν φαίνεται να είχε αναλάβει ποτέ «δημιουργία κτιριακού συγκροτήματος» πριν από αυτή την ανάθεση. Η μικρή ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια (ως είθισται) αντί να ρίξει λίγο φως στα μυστήρια του ελληνικού κεφαλαίου, μας μπερδεύει ακόμη πιο πολύ: όσο κι αν ψάχναμε να δούμε τι είναι αυτό το κτιριακό συγκρότημα (υπενθυμίζουμε το αμάλγαμα πληροφορίας-θορύβου) το μόνο που βρήκαμε ήταν αναφορές για μεταφορά κάτι «λυόμενων οικίσκων». Η πιο ξεκάθαρη αναφορά ήταν μέσα στο ίδιο έγγραφο της σύμβασης έργου όπου το Υπουργείο Ανάπτυξης, σύμφωνα με την 11552/27-8-2012 επιστολή του, παραχωρεί στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη «προκατασκευασμένους λυόμενους οικίσκους» για τον συγκεκριμένο σκοπό. Ας κρατήσουμε μια πεισινή, αλλά η εικόνα που σχηματίσαμε εμείς οι κακεντρεχείς είναι ότι μια εταιρεία που μέχρι σήμερα ασχολούνταν με βοθρολύματα, σίμπησε κοντά στα δύο εκατομμύρια για να μεταφέρει και να εγκαταστήσει κάτι προκάτ.

Δεν είναι, βέβαια, το μόνο παράδειγμα για το πώς γίνεται αυτή η περιβόητη κατασκευή των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Και οι αναφορές για το υπό κατασκευή στρατόπεδο στη Μόρια Λέσβου, (που θεωρητικά θα βρίσκεται σε «πλήρη λειτουργία» τον Μάρτιο του 2014) κάνουν λόγο για «τρεις οικίσκους χωρητικότητας 60 ατόμων ο καθένας». Το μέγα αυτό έργο θα κοστίσει συνολικά 3.100.000€ και το αλισβερίσι για την κατανομή τους έχει αρχίσει εδώ και καιρό. Ήδη από τον Σεπτέμβριο τα τοπικά αφεντικά, τεχνικοί και εργολάποις, άρχισαν να γκρινιάζουν και να καταγγέλλουν ότι τους αποκλείουν από την πίτα⁵. Κι ενώ, πρόσφατα, τον Γενάρη του 2014, το δημοτικό συμβούλιο Λέσβου ακολουθώντας την γνωστή τακτική βροντοφώναζε το «Όχι» για την κατασκευή νέου «κλειστού κέντρου μακράς διαμονής» (ενώ δεχόταν την κατασκευή του ΚΕ.Π.Υ)⁶, ταυτόχρονα τα τοπικά ΜΜΕ εξέφραζαν τη χαρά και την ικανοποίηση των παραπάνω γκρινιάρηδων για τη δέσμευση του ελληνικού κράτους ότι μεγάλο μέρος του προϋπολογισμού θα πάει στις τσέπες τους.⁷

Εδώ βλέπουμε την εν εξελίξει κατασκευή του «κτιριακού συγκροτήματος» του ΚΕ.Π.Υ, στο πρώην στρατόπεδο «Παραδέλλη» στη Μυτιλήνη. Η εγκατάσταση των «οικίσκων» (δηλαδή των τετράγωνων προκάτ κλουβιών που βλέπετε), έχει ήδη αρχίσει.

• Στις 03/09/2012 η εταιρεία BEST CATERING ΑΕ έλαβε 73.800€ για «σίτιση - διατροφή του αστυνομικού προσωπικού που διατέθηκε για ενίσχυση της Αστυνομικής Δ/νσης Ορεστιάδας και Αλεξανδρούπολης, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το οξύμειο πρόβλημα της παράνομης μετανάστευσης». Η τιμή ανά μερίδα πλήρους σίτισης - διατροφής (πρωινό-γεύμα-δείπνο) ήταν 16,61€.

Έναν μήνα νωρίτερα, τον Αύγουστο του 2012 η BEST CATERING πήρε επικορήνηση 790.650€ για επέκταση επιχείρησης. Σήμερα, μπορεί να διαλαλεί στο site της ότι «Η ανάπτυξη της εταιρείας ήταν αλματώδης... Σήμερα διαθέτει μεγάλη παραγωγική δυνατότητα με κινητές μονάδες σίτισης για τη μαζική εστίαση χιλιάδων ατόμων ημερησίως». Και πώς απέκτησε αυτή την «παραγωγική δυνατότητα»; Πολύ απλά, από τις 28/05/2009 έως τις 31/05/2011 είχε αναλάβει με σύμβαση την «σίτιση λαθρομεταναστών» στο νομό Έβρου. Μικρή λεπτομέρεια (ε, θα συνθησάτε πια): ο

ιδιοκτήτης της εταιρείας Χουρίδης Βασίλειος φαίνεται να είναι, εκτός από «αξιοσέβαστος επιχειρηματίας» και Διοικητής του Τάγματος Εθνοφυλακής Τραϊανούπολης με την ονομασία «ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ» που σχηματίστηκε το 2007. Επίσης, η υπογραφή του φιγουράρει σε συλλογική ηλεκτρονική αίτηση με τίτλο «Έξω το Τουρκικό Προξενείο από τη Θράκη!». Χμμ... συσσωρεύονται τα «παράδοξα» τούτης της κοινωνίας. Στρατόκαυλοι φασίστες τσιμπάνε τα ευρωπαϊκά κονδύλια για να ταΐζουν τους έγκλειστους μετανάστες (με 5,87€ την ημέρα) και τους μπάτσους που τους πιάνουν (με 16,61€ την ημέρα)⁸.

Εδώ, λίγο πριν την παρέλαση ο υποτελής του Διοικητή του ΤΕ Τραϊανούπολης μιλά με τα καλύτερα λόγια για τον ανώτερό του και την ύψιστη σημασία του θεσμού της εθνοφυλακής. Το βιντεάκι το ανέβασε ο ίδιος ο κύριος Χουρίδης.

Για τη σίτιση των μεταναστών στα βόρεια σύνορα του βάλτου δεν «φρόντιζε» πάντως μόνο η εταιρεία του στρατόκαυλου με την «αλματώδη ανάπτυξη».

• Στις 24/07/2013, η εταιρεία ΑΦΟΙ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ Ο.Ε. ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - CATERING έλαβε 73.800€ «για τη σίτιση των υπηκόων τρίτων χωρών ... στο ΚΕ.Π.Υ. Φυλακίου Ορεστιάδας, στην τελική τιμή των 5,87€ ανά ατομική μερίδα σίτισης, (πρωινό 1,00€ μεσημεριανό 3,00€, δείπνο 1,87€)». Η σύμβαση ίσχυε έως το τέλος του 2013 και ανανεώθηκε στις αρχές του 2014.

Η συγκεκριμένη εταιρεία είναι η εξέλιξη της οικογενειακής ταβέρνας «Ο Νίκος». Τα δύο αρσενικά τέκνα του ταβερνιάρη Νίκου, επέκτειναν τις δουλειές σε εταιρεία catering που «εξυπηρετεί στους νομούς Έβρου και Ροδόπης», έφτιαξαν ωραίο site να διαφημίζουν τηνπραμάτεια (στο οποίο, όσο και αν ψάξαμε, δεν είδαμε καμιά αναφορά στη σίτιση μεταναστών) και όρμηξαν να βάλουν το μικρό τους λιθαράκι στην ελληνική ανάπτυξη. Ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια (παντού υπάρχει μία): ενώ στο site διατείνονται ότι η εταιρεία λειτουργεί από το 2003, δεν υπάρχει τίποτα (ούτε στο site ούτε και γενικότερα στον υπέροχο κόσμο του διαδικτύου) που να αποδεικνύει την ύπαρξή της πριν το 2013. Δεύτερη ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια (που μάλλον εξηγεί και την πρώτη): στον πραγματικό κόσμο, η αίτηση για να μετατραπεί η ταβέρνα σε εταιρεία catering έγινε στις 12/9/2012, έναν χρόνο μετά την ανακοίνωση για τη δημιουργία των πρώτων επίσημων στρατοπέδων συγκέντρωσης και 6 μήνες μετά τις «κοκορομαχίες» του Χρυσοχοϊδη με αναστατους δήμαρχους⁹ για τα οφέλη ή τις καταστροφικές συνέπειες που θα έχουν στις τοπικές κοινωνίες. Η χορήγηση, δε, της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης έχει ημερομηνία 20/03/2013, τρεις μόλις μήνες πριν αναλάβει τη σίτιση στο συγκεκριμένο στρατόπεδο. Στην τελική βέβαια, η όλη διαδικασία είναι απολύτως λογική. Γιατί, άντε, να δεχτεί κανείς ότι και ως ταβέρνα μπορείς να οργανώνεις γάμους, βαφτίσια και λοιπές κοινωνικές εκδηλώσεις και να λες ότι κάνεις catering. Το να πάρεις, όμως, 74 χιλιαρικάκια από τας Ευρώπας έχει έναν άλλο βαθμό δυσκολίας.

• Στις 07/01/2014 η εταιρεία ΠΙΟΝΙΕΡΟΣ ΕΠΕ - ΡΑΔΙΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι.Ε.Π.Υ.Α. ΕΠΕ έλαβε 4.250€ για την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας στις κτιριακές εγκαταστάσεις του Τμήματος Δοκίμων Αστυφυλάκων Διδυμοτείχου. Ο κύριος Ραδιόγλου φαίνεται να έχει αναλάβει (πάντα εργολαβικά) σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα την καθαριότητα των μπατσοκτιρίων της Θράκης, καθώς στις 31/12/2013 είχε λάβει 4.757€ ως αμοιβή εργασιών καθαριότητας των κτιριακών εγκαταστάσεων του Α.Τ. Ορμενίου, του Α.Τ. Δικαίων, του Τ.Σ.Φ. Μεταξάδων, του Α.Σ. Πυθίου, του Α.Σ. Καστανεών, του Τ.Σ.Φ.Κυπρίνου, του Ε.Χ.Π.Α. Φυλακίου, του Κ.Σ.Φ. Νέας Βύσσας, και του Α.Τ.-Τ.Α. Διδυμοτείχου κατά το μήνα Δεκέμβριο, ενώ για τον καθαρισμό τους το πρώτο εξάμηνο του 2013 έλαβε 28.545€.

Η εν λόγω εταιρεία είναι κλασικό παράδειγμα των Ι.Ε.Π.Υ.Α. που αναλαμβάνουν ως εργολαβικές εταιρείες να προσφέρουν πολλαπλές υπηρεσίες ασφάλειας, καθαρισμού και σίτισης. Η συγκεκριμένη, πέραν της καθαριότητας των μπατσοκτιρίων έχει να λαμβάνει μηνιαίως 54.000€ για τον καθαρισμό του Γενικού Νοσοκομείου Διδυμοτείχου και άλλα 7.281€ για διανομή φαγητού στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Έβρου. Στις 17/09/2013 δε, της εγκρίθηκε το ποσό των 436.000€ για την παροχή εργασιών καθαριότητας στους χώρους του Π.Γ.Ν. Έβρου, του Κέντρου Υγείας Ορεστιάδας και των Περιφερειακών Ιατρείων του, του Κέντρου Υγείας Δικαίων και των Περιφερειακών Ιατρείων του και του Κέντρου Ψυχικής Υγείας Ορεστιάδας.

Για τα νοσοκομεία και τα Κέντρα Υγείας δεν ξέρουμε αν και σε τι ποσοστό καλύπτουν τις ανάγκες τους μέσω ΕΣΠΑ. Θα θυμίσουμε όμως ότι όλα αυτά τα μπάσοκτρία είναι οι χώροι όπου οι μπάσοι χαίρονται με τη συσκευή που ανιχνεύει τα χτυποκάρδια των κρυμμένων μεταναστών και άλλα τέτοια απλά ή και πιο θανατηφόρα γκατζετάκια. Ήταν επίσης (και τα περισσότερα θα παραμείνουν) ανεπίσημα στρατόπεδα συγκέντρωσης των μεταναστών εργατών. Ως τέτοιοι χώροι (χαράς των μπάσων και ζόφου των μεταναστών), λειτουργούν σχεδόν ή εξ'ολοκλήρου με τη χρηματοδότηση του Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων. Αυτό πάλι κάπως ενισχύει την υποψία ότι η ΠΙΟΝΙΕΡΟΣ ΕΠΕ, μακράν του να έχει οικονομικά προβλήματα, τα τελευταία χρόνια απεναντίας παραμένει σταθερή, αν όχι σταθερά αναπτυσσόμενη, τσιμπώντας το σταθερό, αν όχι αναπτυσσόμενο, μερτικό της από τα ευρωκονδύλια. Γι' αυτό και η μικρή ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια: έλαβε και μονομά 214.686€ εντασσομένη στα προγράμματα Voucher, κάτι που ενισχύει τη βεβαιότητα ότι ο κύριος Ραδιόγλου λειτουργεί όπως όλα τα αφεντικά αυτού εδώ του κόσμου. Γιατί το να εκμεταλλεύεσαι τους εργάτες σου (ταυτόχρονα με τους μετανάστες) καλό είναι, αλλά ακόμη καλύτερο είναι να τους εκμεταλλεύεσαι περισσότερο, "πείθοντάς" τους ότι τους μαθαίνεις να είναι σωστοί εργάτες. Είπαμε· σταθερές αξίες. Και ποιος ξέρει, μπορεί κάποια στιγμή στο μέλλον ο κύριος Ραδιόγλου να επεκταθεί στον τομέα της ναυοτεχνολογίας τροφίμων και υλικών καθαρισμού.

Πέρα όμως από την παρέλαση των πολυεθνικών και των μεγαλοαφεντικών υπάρχει κι ένα ατελείωτο πλήθος μικροεπαγγελματιών, μικροαφεντικών (ή όχι και τόσο μικρών) και μικρομαγαζατόρων που έχουν να λαμβάνουν από την πίτα. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε:

- Στις 04/06/2013 η εταιρεία γραφικών τεχνών PAPER TOUCH έλαβε 14.993€ για την «εκτύπωση 23.000 ενημερωτικών εντύπων για τις ανάγκες της Υπηρεσίας Ασύλου».
- Στις 30/7/2013 η ΕΥΡΩΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Β.Ε.Ε./EUROTRADE S.A. έλαβε 2.324€ για την «προμήθεια και τοποθέτηση δύο εξωτερικών τοιχωμάτων για την προστασία και ασφάλεια των εγκαταστάσεων της Κεντρικής Υπηρεσίας Ασύλου».
- Στις 31/12/2013 ο ιδιοκτήτης πρατηρίου Τσορμπατζούδης Χριστόφορος έλαβε 16.895€, για την «προμήθεια καυσίμων, για την κίνηση των υπηρεσιακών οχημάτων» του Φυλακίου Ορεστιάδας.
- Στις 20/01/2014 η Άννα Σταθουράκη-Παπαμιχαήλ, Γεωπόνος και ιδιοκτήτρια της (μονοπρόσωπης) εταιρείας ΑΛΦΑ ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ έλαβε 1.300€ για παροχή υπηρεσιών μυοκτονίας και απεντόμωσης για τις ανάγκες του ΚΕ.Π.Υ Φυλακίου Ορεστιάδας, ενώ στις 30/04/2013 είχε λάβει 8.700€ για την παροχή υπηρεσιών απεντόμωσης - μυοκτονίας - απολύμανσης στις ίδιες εγκαταστάσεις. Και η κυρία Σταθουράκη, ακολουθώντας το παράδειγμα των μεγάλων αφεντικών, αναζητά μέσω του Προγράμματος Μαθητείας, κάποιον "μαθητή" να της οργανώνει τσάμπα το αναπτυσσόμενο γραφείο της, καθώς θα τον "εκπαιδεύει".
- Στις 09/01/2014 ο πολιτικός μηχανικός Κούτζας Θεοφάνης έλαβε 1.392€ για «συντήρηση και επισκευή των υδραυλικών, ηλεκτρολογικών και κτιριακών εγκαταστάσεων» στο προσωρινό ΚΕ.Π.Υ Σάμου.
- Στις 20/01/2014 η εταιρεία ΚΑΚΡΑΚΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ – ΕΚΕΝΩΣΕΙΣ ΒΟΘΡΩΝ έλαβε 1.500€ για «εκκένωση λυμάτων μηνός Ιανουαρίου 2014 για το ΚΕ.Π.Υ Φυλακίου Ορεστιάδας».

Καταλαβαίνει κανείς πως ο κατάλογος είναι πολύ μακρύς και πολυποίκιλος. Ωστόσο, και με αυτά τα ελάχιστα παραδείγματα μπορούμε σιγά-σιγά να δούμε το πώς μικρά και μεγάλα αφεντικά, ρασιιστές με ονοματεπώνυμο και κάθε καρδιάς καρδί παίρνουν το κομμάτι που τους αναλογεί από τη νομή του ευρωπαϊκού χρήματος που σκοπό έχει να "εξασφαλίσει" τον ρόλο της Ελλάδας ως βασικού διαχειριστή των μεταναστευτικών ροών προς τα ευρωπαϊκά κράτη· ρόλο που το ελληνικό κράτος είναι υπερπρόθυμο να αναλάβει.

Μετά από όλα αυτά, νομίζουμε ότι για όποιον θέλει να δει, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Αυτό που περιγράφεται εδώ είναι μια διαδικασία όπου τα τοπικά συμφέροντα εμπλέκονται αρμονικά με τις στρατηγικές διαχείρισης των μεταναστών εργατών από την αστυνομία. Ή για να το πούμε αλλιώς, «το στρατόπεδο συγκέντρωσης είναι ο τόπος που διασταυρώνονται οι οικονομικές και εργατικές πολιτικές του ελληνικού κράτους με το ρασιισμό της ελληνικής κοινωνίας».¹⁰ Και αυτό πρέπει να το βλέπουμε με τη (θανάσιμη) σοβαρότητα που του αναλογεί. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ήταν και είναι τόποι όπου μπορεί κανείς να δει ξεκάθαρα και απογυμνωμένο τον φασισμό ως τρόπο της κοινωνικής αναπαραγωγής. Αλλά τα στρατόπεδα δεν χτίζονται ούτε λειτουργούν σε κενό αέρος. Οι κοινωνικές σχέσεις που αναπτύσσονται εντός του στρατοπέδου δεν σταματούν εκεί. Εξαπλώνονται στις κοινωνίες που η οικονομία τους, η καθημερινότητά τους και γενικότερα η κοινωνική αναπαραγωγή τους συνδέεται άμεσα με το στρατόπεδο και τη λειτουργία του. Τις επηρεάζουν και τις μετασχηματίζουν τόσο βαθιά, ώστε σταδιακά κι αυτές να αρχίζουν να λειτουργούν με τους ίδιους όρους. Μετατρέπονται σε κοινωνίες στρατόπεδα.

Από την άλλη, αυτό δεν πρέπει να γίνεται αντιληπτό ως μια γραμμική αιτιακή διαδικασία (από το στρατόπεδο, στην κοινωνία), αλλά ως μια αμφίδρομη σχέση αλληλεξάρτησης. Σκεφτείτε το. Αυτό που είχαμε εδώ ήταν μια κοινωνία που, στη συντριπτική της πλειοψηφία, πολύ πριν την ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, άμεσα ή έμμεσα αποκόμιζε οφέλη από την εκμετάλλευση των παρανομοποιημένων εργατών. Αυτή η εκμετάλλευση γινόταν -γιατί μόνο έτσι μπορούσε να γίνεται- έξω από το επίσημο εργατικό δίκαιο, με όρους μαύρης οικονομίας και μαφίας. Ε, όπως ήταν αναμενόμενο, τούτη εδώ η κοινωνία σταδιακά άρχισε να υιοθετεί όλο και περισσότερο την οργάνωση και την ηθική που της αναλογούσε· άρχισε όλο και πιο έντονα να μαφιοζοποιείται. Η υλική της υπόσταση -οι τρόποι με τους οποίους φροντίζει για την αναπαραγωγή της- όσο και η ιδεολογία της -το πώς αντιλαμβάνεται τον κόσμο και τον εαυτό της- άρχισαν να διατάσσονται και να συγκροτούνται γύρω από αυτή την εκμετάλλευση και τελικά οι κοινωνικές σχέσεις που τη συγκροτούν άρχισαν να τείνουν όλο και πιο πολύ, όλο και πιο εξόφθαλμα, προς τη σχέση αφέντη - δούλου. Μέσα λοιπόν σε αυτό το πλαίσιο, μιας ήδη βαθιά ρασιιστικής κοινωνίας και του βαθιά φασιστικού κράτους που της αναλογεί, είναι που η ιδέα του στρατοπέδου συγκέντρωσης βρήκε εύφορο έδαφος· εδώ είναι που απέκτησε υλική υπόσταση και άρχισε να εξαπλώνεται. Και όσο θα επεκτείνεται τόσο θα αφομοιώνεται και θα μετασχηματίζει με τη σειρά του την ίδια την κοινωνία που το αγκάλιασε. Πρόκειται για έναν φαύλο κύκλο που, όσο δεν βρίσκεται τίποτα να του αντιταχθεί με αξιώσεις, τόσο θα συνεχίζεται.

Κλείνοντας, να θυμίσουμε ότι οι ιδιωτικές εταιρείες είναι ένα μόνο μέρος αυτής της διαδικασίας. Μια άλλη λαμπρή και ένδοξη παράμετρος στη διαχείριση των μεταναστών εργατών, τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και διεθνώς, είναι οι ΜΚΟ που μαζί με διάφορες ημικρατικές δομές (όπως π.χ. το ΚΕΕΛΠΝΟ), απορροφούν σχεδόν το σύνολο της χρηματοδότησης από τα άλλα τρία ταμεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μπορεί να είναι το μικρότερο ποσοστό, αλλά τα ποσά δεν είναι καθόλου αμελητέα· για την ακρίβεια, ξεπερνάνε τα 200.000.000€. Η μεταξύ τους σχέση δε, είναι αξεδιάλυτη και συγγενική σε βαθμό αιμομιξίας. Γι' αυτόν ακριβώς τον σημαντικό τους ρόλο, τους αξίζει μια ξεχωριστή αναφορά, η οποία ευελπιστούμε ότι θα γίνει προσεχώς, ως συνέχεια αυτής της ενασχόλησής μας με το ερεβώδες σύμπαν των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Σημειώσεις

¹ Θυμίζουμε ότι από αυτό το Ταμείο προέρχεται πάνω από το 70% της συνολικής χρηματοδότησης, με τα υπόλοιπα τρία Ταμεία να μοιράζονται το υπόλοιπο 30%. Θυμίζουμε επίσης ότι τα περίφημα «Κέντρα Πρώτης Υποδοχής», την ιστορία των οποίων προσπαθήσαμε να πούμε στο προηγούμενο τεύχος, χρηματοδοτούνται από αυτό το Ταμείο.

² Το τι είναι το ΙΝΕΔΙΒΙΜ είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία, με την οποία δεν θα ασχοληθούμε εδώ. Συγκρατήστε όμως το όνομα.

³ Επειδή είμαστε ανίδεοι με την τεχνολογία και μας παραξένεψε, κοιτάξαμε τι είναι τούτο το μηχανήμα του διαβόλου. Πρόκειται για συσκευή «που έχει τη δυνατότητα ανίχνευσης καρδιακών παλμών τυχόν κρυμμένων ατόμων μέσα σε ένα μεγάλο όχημα (φορτηγό - λεωφορείο)». Σύμφωνα με ανακοίνωση των μπάσων, «η ανιχνεύση της φυσικής ηγεσίας ήταν άμεση στο αίτημα της ΣΕΑΥΑ, η συσκευή βρίσκεται στο Α.Τ. Κήπων... και οι συνάδελφοι δεν νιώθουν πλέον ως φτωχοί συγγενείς των ευρωπαϊκών συναδέλφων τους, μιας και οι τελευταίοι ήταν οι μόνοι που μέχρι τώρα κατείχαν και χρησιμοποιούσαν παρόμοιες συσκευές». Πηγή: www.xronos.gr-online/ενημέρωση/από_τη_θράκη.

⁴ «Αισιοδοξία Δένδια για Έβρο», *Καθημερινή*, 13/04/2013.

⁵ «"Παχνίδια" με τα κέντρα υποδοχής» στο www.emprosnet.gr/article/49352, 06/09/2013.

⁶ Εδώ ίσως χρειάζεται περαιτέρω διευκρίνιση. Παρόλη την αριστερή, ανθρωπιστική ρητορική του, αυτό που ουσιαστικά δήλωνε το δημοτικό συμβούλιο Λέσβου ήταν ότι δεν είχε κάποιο πρόβλημα με το να χτιστεί στρατόπεδο συγκέντρωσης, να φυλακίζονται μετανάστες και να πέφτει το χρήμα στην τοπική κοινωνία. Μόνο που αυτοί οι μετανάστες θα πρέπει να εναλλάσσονται. Να είναι τράντζι, να μην μαστακώνονται. Λογική σκέψη. Γιατί αυτοί οι τύποι, άμα τους κρατάς καιρό, δυσανασχετούν, προκαλούν φασαρίες και ενίοτε εξεγείρονται. Και το δημοτικό συμβούλιο Λέσβου, όπως και άλλα κατά τόπους δημοτικά συμβούλια, είχε μια κάποια εμπειρία. Πρόληψη, λοιπόν...

⁷ «Απ' τα 3,2 εκατ. ευρώ του έργου, κομμάτι της «πίτας» στο νησί» στο www.lesvospost.com, 26/01/2014.

⁸ Για όποιον (αν υπάρχει κανείς) διερωτάται αφελώς πού οφείλεται η διαφορά των 10,74€ στην καθημερινή ατομική σίτιση, θα υπενθυμίσουμε ότι ο "σκατά στον τάφο του" κυρ-Γιάννης (βλέπε το κείμενο «Ευτυχώς που υπάρχει πρόβλημα». *Σύντομη ιστορία της χρηματοδότησης του ελληνικού κράτους για τη "διαχείριση" των μεταναστών εργατών*», περιοδικό *antifa*, τ. 39) που έκανε την ίδια δουλειά, φρόντιζε να τρώνε οι έγκλειστοι μετανάστες καθημερινά "ρύζι και τσάι". Ε, για τράβα να ταΐσεις τους ελληνόματσους "ρύζι και τσάι".

⁹ Βλ., *antifa*, τ. 39, ό.π.

¹⁰ Βλ., την προκήρυξη της συνέλευσης *Autonome Antifa «Antifa διαδήλωση ενάντια στα χίλια πρόσωπα του ελληνικού φασισμού»* που υπάρχει ένθετη στο παρόν τεύχος.